

A milers de quilòmetres va agafar el telèfon amb molt mal humor: “veneu, us he dit que veneu, no ho vull tornar a dir, encara que hagin de fer fora a tots els empleats del món ja en tinc prou. A vendre a qualsevol preu!”

Joao, el portuguès que des de feia dos mesos treballava al magatzem, no va donar importància al paper que el sindicat havia penjat al taulell. Era un avís més sobre la possibilitat d'una nova regulació de la plantilla.

Aquest és el drama de les nostres estructures. La major part de les decisions les prenen persones que ni poden conèixer a aquells que en seran afectats. Des de Singapur es pot perjudicar un lloc de treball que és a Parets. És el “mercat”, és el sistema, és la civilització. O que potser vols perdre les vacances, el mòbil, la quota anual d'esquí, l'anada a les Carolines i la casa a l'Estartit?

Pel portuguès representa pagar el pocs metres quadrats on conviu amb la seva dona i el tres fills, no saber si podrà comprar les medecines, si podrà enviar a fi de mes l'aportació per als seus pares, i com anirà tirant endavant una vida ja molt gastada i precària.

Són milions les persones que depenen de les decisions que cada matí arreu del món prenen aquells que cerquen únicament la màxima rendibilitat del benefici excedent. Benefici, sense cap altra consideració humanista. Benefici; sí, democràcia total per al benefici possible. I una mà invisible ja anirà lligant la resta. Potser d'aquí a cent anys, l'índex de mortalitat infantil haurà baixat el 10%. Per favor, què més voleu els “cumbaiàs”?

(Ampliació: Joan Pau II a LA PREOCUPACIÓ SOCIAL).

“Cal denunciar l'existència d'uns mecanismes econòmics, financers i socials, els quals, encara que manejats per la voluntat dels homes, funcionen d'una manera gairebé automàtica, bo i fent més rígida les situacions de riquesa dels uns i de pobresa dels altres. Aquests mecanismes, maniobrats pels països més desenvolupats d'una manera directa o indirecta, afavoreixen a causa del seu mateix funcionament els interessos dels qui els maniobren, i així acaben per sufocar les economies dels països menys desenvolupats.”
